

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 12. februar 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 335 (MOF alm. del) stillet 18. januar 2018 efter ønske fra Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 335

"Er det ministerens indtryk, at det, Den Europæiske Revisionsret finder og konkluderer i særberetningen "Forgrønnelse: en mere kompleks indkomststøtteordning, som endnu ikke er miljømæssigt effektiv" (nr. 21/2017) på grundlag af interview med myndighederne i Grækenland, Spanien, Frankrig, Nederlandene og Polen, også vil gælde for den danske situation?"

Svar

Spørgsmålet har været forelagt Landbrugsstyrelsen, der har oplyst at:

"I Revisionsrettens særberetning nr. 21/2017 vedrørende udformningen af grønningsbestemmelserne og de to første års gennemførelse peger Revisionsretten generelt på, at grønning, som den gennemføres på nuværende tidspunkt, næppe vil forbedre den fælles landbrugspolitik miljø- og klimamæssige resultater i væsentlig grad.

Revisionsretten finder bl.a., at medlemslandene anvender fleksibiliteten i grønningsreglerne til at begrænse byrderne for landbrugerne og sig selv i stedet for at maksimere den forventede miljø- og klimamæssige fordel. Som eksempel nævnes, at i de fem undersøgte medlemsstater var hovedrationalet bag de truffe beslutninger at begrænse byrden for landbrugerne og myndighederne.

I rapporten konkluderes det, at medlemsstaterne generelt prioriterede de typer miljømæssige fokusområder, som allerede var almindeligt forekommende i deres normale landbrugspraksis. Tekniske vanskeligheder med at kontrollere visse miljømæssige fokusområder og med at oprette IT-systemer til visse miljøfokusområder spillede også en rolle. Maksimering af grønnings miljø- og klimamæssige fordele var af sekundær betydning. Det bemærkes endvidere, at grønningsen gør den fælles landbrugspolitik mere kompleks, hvilket ikke berettiges af det resultat, som ordningen kan forventes at producere.

I forhold til Revisionsrettens særberetning bemærkes det, at der ved gennemførelsen af grønning i 2015 var stor forskel på konsekvenserne for landmændene i de enkelte medlemslande, da der var fastsat arealgrænser for, hvornår en landmand skulle opfylde grønning. Det medførte, at en række medlemslande med mange små landbrug i vidt omfang ikke skulle opfylde de grønne krav, mens flere landmænd i medlemslande med store bedrifter, som fx Danmark, skulle opfylde kravene. Dette stillede bl.a. større krav til ressourceanvendelsen til håndteringen af grønning i disse landes administrationer.

For så vidt angår indførelsen af miljøfokusområder (MFO) fik medlemslandene mulighed for at vælge MFO-elementer ud fra en bruttoliste. Dette gav medlemslandene en vis fleksibilitet til at vælge de

MFO-elementer, som passede til de nationale forhold. Dermed kunne der også tages hensyn til, at implementeringen skulle være så enkel og håndterbar som muligt for både landmændene og administrationen.

I Danmark blev der i februar 2014 indgået en politisk aftale mellem den daværende regering og Folketingets partier om blandt andet valg af fem miljøfokusområder¹. De fem valgte understøttede allerede besluttede miljøtiltag, og var kendt af landmændene og administrationen. Opgørelser over de danske landmænds opfyldelse af MFO i 2017 viser, at kravet hovedsageligt opfyldes ved anvendelse af efterafgrøder (ca. 69 %) og ca. 27 % med brakarealer, mens de resterende ca. 4 % er opfyldt med de øvrige MFO-elementer.”

Jeg tager Revisionsrettens rapport til efterretning og bemærker, at den udgør et aktuelt bidrag til de forhandlinger om den kommende fælles landbrugspolitik efter 2020, som er ved at gå i gang.

./.
Jeg skal desuden henviser til besvarelse af spørgsmål nr. 310 (MOF alm. del) om de væsentligste konklusioner i Revisionsrettens Særberetning nr. 21/2017.

Esben Lunde Larsen

/

Jacob Nielsen

¹ 1) Randzoner (i 2018 udvidet til også at omfatte markbræmmer), 2) Braklagte arealer, 3) GLM-elementer (små søer og fortidsminder), 4) lavskov og 5) efterafgrøder.